

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206179
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5314206179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO 45533508, právne zast. Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 81108 Bratislava, proti odporcovi E. T., F.. XX.X.XXXX, T. R. F. P., F. P. XXX, XXXXX R. F. P. o zaplatenie 248,95 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa, aby odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 248,95 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 248,95 € za obdobie od 26.6.2011 do zaplatenia z a m i e t a .

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 13.6.2014 žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 248,95 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 248,95 € za obdobie od 26.6.2011 do zaplatenia a hradil navrhovateľovi trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 71,09 €.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že odporca mal uzatvorenú zmluvu o poskytovaní elektronickej komunikácie s navrhovateľom a pre nedodržanie zmluvných podmienok voči právnemu predchodcovi navrhovateľa je povinný uhradiť zmluvnú pokutu, keď odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 č.k. 9Co 31/2012 v ktorom konajúci súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom iného rozsudku krajského súdu v konaní 16Co/33/2012. Poukázal na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti a to aj, ak dôjde k takémuto porušeniu za posledný mesiac doby viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške ako je výška zmluvnej pokuty. Na preukázanie svojho tvrdenia súdu predložil kópiu faktúry za obdobie od 08.5.2011 až 07.6.2011 ktorou zmluvná pokuta bola odporcovi fakturovaná a súčasne predložil Zmluvu o pripojení, ktorá bola medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá dňa 18.12.2009 s Dodatkom k zmluve o pripojení a zároveň poukázal na ďalšie skutočnosti, ktoré vyplývali z uzatvorenej zmluvy o pripojení s právnym predchodcom navrhovateľa.

Súd posúdil spor ako drobný spor v zmysle § 115a ods. 2 OSP a v zmysle § 156 ods. 3 OSP vo veci oznámil verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania. Na verejné vyhlásenie rozsudku sa nedostavili navrhovateľ ani jeho právny zástupca nedostavil sa ani odporca. Súd z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, v ktorom poukazuje na vymáhanie sankcie charakteru zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve, poukazuje na to, že je treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmluvného

dojednania o zmluvnej pokute podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor s dobrými mravmi a jej neplatnosťou, ako neprimeranej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 Obč. zák. pre neprimerane vysokú sumu sankcie. Zastáva názor, že primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa má skúmať z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie, to znamená, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Zároveň poukazuje na výšku dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa jeho názoru je primeraná výške zabezpečenej sumy a to napr. kúpna cena poskytnutého technického vybavenia a záver o neprimeranosti zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná.

Navrhovateľ si vykladá uvedené stanovisko Krajského súdu v Prešove z 19.3.2013 9Co 31/2012 o svoj prospech, avšak nehodnotí ďalšie stanoviská, ktoré nezávisle na citovanom stanovisku prijali vo svojej justičnej praxi aj v rámci európskej únie aj iné krajiny, keď napríklad podľa nálezu Ústavného súdu ČR z 11.11.2013 pod sp. zn. 1ÚS 3512/11 zaujal stanovisko český ústavný súd, že obchodné podmienky na ktoré odkazuje zmluva a ktoré sú k nej pripojené, alebo sú zmluvným stranám známe nemusia byť samostatne podpísované účastníkmi zmluvného vzťahu. V pochybnostiach však musí ten, kto sa ich dovoľáva preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe. V tejto súvislosti Ústavný súd ČR poukazuje na rozsudok Vrchného súdu v Prahe z 24.02.1998 pod sp. zn. 5Cmo 318/97 (publikované v Súdnych rozhľadoch 10/1998 na strane 259). Ak tento výklad platí pre obchodno-právne vzťahy, ktoré vo všeobecnosti vykazujú vyššiu mieru dispozitívnosti, tým skôr musia platiť aj pre spotrebiteľské vzťahy.

Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napr. od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takéto dojednanie nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu podobne ako rozhodcovská doložka zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej listiny na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim.

Výklad navrhovateľa v návrhu k zmluvnej pokute je potom výkladom, ktorý samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postavenie, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitne vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s prihliadnutím na okolnosti za ktorých dochádza k uzavretiu zmluvy s prihliadnutím na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, v tomto prípade právneho predchodcu navrhovateľa, lepšie znalosti práva a ľahšia dostupnosť právnych služieb a v konečnom dôsledku na možnosť určovania zmluvnej podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Preto zákonodarca túto faktickú nerovnosť cestou práva formou obmedzenia autonómie vôle upravil v ustanoveniach Obč. zákonníka § 52 a násl. o spotrebiteľských zmluvách a ďalších právnych normách, ktoré sú prijaté na ochranu spotrebiteľa.

V praxi by sa zásada poctivosti Obchodného styku mala okrem iného prejavovať aj tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, zvlášť ak ide o zmluvu formulárovú by mal byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia byť dostatočne veľkým písmom napísané, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti ako ďalší text a nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti potom dopadne aj na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok a v súčasnej dobe už zákonodarca na tieto skutočnosti pamätá. K ďalšiemu problému, ktorý uviedol v návrhu navrhovateľ a to konfrontácia inštitútu dobrých mravov a neprijateľnej zmluvnej podmienky prijal stanovisko aj Ústavný súd SR svojím rozhodnutím z 24.02.2011 IV. ÚS 55/2011 v ktorom stanovisku okrem iného uvádza, že zákon explicitne nekonfrontuje navzájom inštitút dobrých mravov a inštitút neprijateľnej zmluvnej

podmienky. Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, aj takto sa dajú definovať dobré mravy. K tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, pokiaľ sa dobým mravom. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd v prípade, že je pohľadávka vymáhaná exekučne prihliada aj v exekučnom konaní.

Na základe uvedených skutočností súd považoval návrh navrhovateľa z vyššie uvedených dôvodov za nedôvodný a v celom rozsahu tento zamietol.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vzhľadom na neúspech navrhovateľa rozhodol tak, že mu nepriznal právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).